

Spm. nr. S 3304

Til indenrigsministeren (17/7 01) af:

[Svend Aage Jensby](#) (V):

»Kan ministeren bekræfte oplysningerne i TV2's nyhedsudsendelse den 16. juli 2001, hvorefter Danmark, sammenlignet med de øvrige EU-lande, har den største anerkendelsesprocent i forbindelse med asylansøgninger?«

Svar (27/7 01)

Indenrigsministeren ([Karen Jespersen](#)):

Jeg kan ikke bekræfte oplysningerne i TV's nyhedsudsendelse den 16. juli 2001, som jeg i øvrigt ikke kender kildegrundlaget for.

Der findes ikke en fælles og entydig definition af anerkendelsesprocenter i internationale fora eller mellem EU-landene. Der kan således ikke foretages en brugbar og retvisende sammenligning af anerkendelsesprocenten i asylsager i de forskellige EU-lande.

Dette skyldes flere forhold, herunder at opgørelserne over antallet af opholdstilladelser for nogle landes vedkommende alene omfatter 1. instansafgørelser, mens opgørelserne for andre landes vedkommende omfatter såvel 1. instans- som appelinstansafgørelser. Endvidere vedrører anerkendelsesprocenten for en række landes vedkommende alene opholdstilladelser efter flygtningekonventionen, mens procenten for andre lande også omfatter opholdstilladelser til asylansøgere af anden asylmæssig eller humanitær karakter.

Hertil kommer, at de europæiske landes praksis og grundlag for meddelelse af opholdstilladelse i asylsager er meget forskellig, da der ikke er fælles standarder for meddelelse af opholdstilladelse til asylansøgere, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen, men som er berettiget til at modtage subsidiær beskyttelse, og da der er forskelle i landenes lovgivning og praksis på dette område.

Herudover mener jeg generelt, at det ikke er muligt at foretage en brugbar og retvisende sammenligning af anerkendelsesprocenten mellem Danmark og de øvrige EU-lande, medmindre denne sammenligning foretages over flere år.

Jeg skal dog bemærke, at et lands anerkendelsesprocent i asylsager altid vil afhænge af nationaliteten på og beskyttelsesbehovet hos de asylansøgere, der søger om asyl i det pågældende land. Indrejser der således mange asylansøgere fra lande, hvis statsborgere efter praksis meddeles asyl, vil anerkendelsesprocenten være høj. I Danmark er der i år 2000 registreret en markant stigning i antallet af asylansøgere fra Afghanistan samt en stigning i antallet af asylansøgere fra Irak. Det forhold, at disse nationaliteter efter praksis i vidt omfang meddeles asyl, har betydning for den danske anerkendelsesprocent i asylsager. Asylmønstret i eksempelvis Tyskland har derimod været præget af asylansøgere fra Forbundsrepublikken Jugoslavien og Tyrkiet, som kun i begrænset omfang er berettiget til asyl, hvilket medfører en lavere anerkendelsesprocent i Tyskland.

Jeg kan afslutningsvis oplyse, at Indenrigsministeriet og Udlændingestyrelsen i internationale sammenhænge arbejder på at skabe et grundlag for og en bedre forståelse af, hvilke forbehold og begrænsninger der gør sig gældende i forbindelse med en sammenligning af anerkendelsesprocenter i analyser på europæisk plan.